

קִיב:

עין משפט
נר מצוה

צב א מ"י פ"ו מהל'
מאכלות אסורות הל'
טז סמג לחין קל קמא
טוש"ע יד ס"ע סעיף א'
צב ב מ"י שם פט"ו הל'
לד יע"ש בבבא
טוש"ע שם סעיף ג'

רבינו גרשום

ודאמר שמואל הכר
 שחקן. כלומר מי אמר
 שמואל אף מתניח כל
 דבר תבשר (לכומר) ועד
 שיהיה זכין' זה כלל
 אדמוסי' וכו' וכו' וכו'
 אע"י דעדיין לא נעלה כל
 שחקן שמואל הכר
 שחקן עליה' מי והא הכר
 דבר כל זה והא דאף כל
 כח' אסור: אבא (חזקיה)
 (והחזקא) דסבכא פליט
 הרי: השואל לרבות
 עין: כלומר לא הכר
 שמואל אף תבשר כל
 הוסיף לרבות עין זהו
 כל שצוהו שמואל שכל
 מלח: וכו' וכו' שמואל:
 קמא: כדמפרש בעוד
 והוסיף סימא, [ורואן]
 שכל מבשר ידו ומת
 שאני וזה סימא אשר
 אע"כ סימא:

כל הבשר פרק שמיני חולין

יחזקאל וז' ע"ז אסורין. הדגים לנזק והקסא
דא"כ הול"ל דגים שמתלחן עם עופות אסורין
עם אפילו העופות חפל והדגים מלוחים כמו דג
טמא בדקמון דמירי בטבור מליח וטמא חפל
לא היו הדגים

וּמִשְׁפִּיָּהּ אָמַר לִיה רַב אַחָא בְרִיה דְּרַב אִיקָא
לְרַב אָשִׁי וּמִי אָמַר שְׂמוּאֵל הֵכִי וְהָאִמֵּר
שְׂמוּאֵל כֹּכר שַׁחֲתָךְ עָלֶיהָ בִּשְׂר אִסּוּר לֹאכְלָהּ
שֶׁאֲנִי הֵתֵם דְּאֵנָּה דְּרוּחָא דַּסְכִּינָא פְּלִיט * אִמֵּר
רַב נַחֲמָן * דְּגֵימִים וְעוֹפּוֹת שְׂמַלְחָן זֶה עָם הָאֶרֶץ
אֲסוּרִין הֵכִי דְּמִי אָשִׁי בְּכָל שְׂאֵינִי מְנוּקָב אָפִי *
עוֹפּוֹת וְעוֹפּוֹת נָמִי אִסּוּרֵי אִי בְּכָל מְנוּקָב אָפִי *
דְּגֵימִים וְעוֹפּוֹת נָמִי שְׂרִי לְעוֹלָם בְּכָל מְנוּקָב
וְדְגֵימִים מִשּׁוּם דְּרַפּוֹ קְרַמְיֵיהוּ קְרַמְיֵי וּפְלִטֵי
וְעוֹפּוֹת קְמִיטֵי בְּתַר דִּנְיָא דְּגֵימִים פְּלִיטֵי עוֹפּוֹת
וְהַדְר בְּלֵעִי מִינֵיהּ רַב מְרִי בַר רַחֵל אֵימַלְחָ
לִיה בִּשְׂר שְׁחוּטָה בְּהָדִי בִּשְׂר טְרֵפָה *
אַתָּא לְקַמְיָה דְּרַבָּא אָמַר לִיה * הֵתֵמָאִים
* לְאִסּוּר * צִיּוֹן וְרוֹטְבִן וְקִפְּהָ שְׁלָחַן
וְלִמְיָא

על ומהו כן פירש בסמוך (לקמן דף ק"ד). גבי דר
גמרא דמוסיק אלא לא שגא ופירש בקונטרס
שטרודים תלמוד אין בולעטין ופסגה וזכר
שכחמולין הרבה תחבוב יחד וזאחר וזאחר וזאחר
כן שלישית וכן רביעית אפילו כי כמה תחבוב
ומרת פליטה תחלה ופסטיה דאלא לא שגא
וזאחר תלמוד לא חזר ואחר כפני עמון כי מפרש
ש"אע"פ ששחחוק פולח תחלה אלא נאמר ולמה
התחמקו קודמת וזאחר דרבינו טעמה משום
נמלחה כמו בלילה וכי היכי דשרי בלילה בשרא
תחלה ש"אע"פ שכלה תחלה פליטה דשרי תחלה
ומפרש שריק אלא הדין גמי במלחה דשרי תחלה
בשרא קריתיו ואפרי משום דרבינו ובעל הדם
וייבאו ומיבו היכא דאיכא גומות בלד עליון של
מריק קשה להם יאח מוהיין דמעשה בכל יום
ימיית (ימיית) התחמקות מלואח ארי וטועין בדבר
שליטת וכן מושגת הרבה תחבוב פליטת הדם וכן

[illegible]

הוא. ואולי ותוספו לה ממשותפות בלתי טעם
יכול דעיקר דרשה לא אשתרך אלא לציון ומלא
לא תוקן ואולי לפי כבודו לא ימי אשתרך נא
יורה לא מחייב דיון אצלנו כמציא בזה ויכח
ס' כ' יחיד דיון מנהג דליון אסור כיון דאשתר
מצינ לאקומי כשהקפדה ואולי: וקפדה ש
יון אלא מלא קפדה נתנו ויורה יכול להיות ש
במקומות שיתנה שבר ותבולו אשתר בשום

וּמַשְׁפִּיחַ. כמו (וי' דף טו.) השופה יין לחצירו קול"ר כלומר יערה השומן העינין בנחם מלי אל לי כדי שלא יתערב הדם בו. ורמזי בהלכות גדולות דדוקא נקט תרי גללי כלומר מעט מעט מלה אבל מלה הרבה פוסק בה הדם ועשורו בתי ויבא ועברו וימחצערע

השומן: **ומי אפר שמואל הכי.**

לדלחש שיכולה כל מראה אלמוני
שבו מותר: והכמר שמואל כו'.
והוא צער כבר נללה: ששני הסס
דלוב דווקא דספיקא פליג. לעולם
כשעלה תמרתו אין הדס יואל ממנו
ע"י האור עשנונים הוא ומזה הכל
כשחוטב וכושע עליו את הסקין הוא
דווקא וחס שגור דס דווקא הוא
יואל: דגיס ועופות. לאו דווקא עופות
דכל שכן שגר אחר לפי שהוא קשה
מבשר עופות: אסורין. [הדגים
לבדן] שהדס יואל מן הבשר ודגים
בדגים: אפילו עופות ועופות [נמי]
אסורין. כדאמרין לקמן [דף קיג.
אין מולחין בשר אלא ע"ד גבי כל
מניק לבן שהדס היואל שגר בכלי
וחחר ונללע בשר: אפילו עופות

דוגים [גמ] שרי שהרי הדס יואל דמה לי דגים ומה לי שאר שמי תחיתות הנמלחות ו על גב וו שאע"ג שהדס יואל מעלינה לתחומה ואין להסירין אם הכלי מנוקב: **לנולס ככלי מנוקב**. והיינו טעמא דגים אסורין: **מפוט דגים רפו קרימישו**. קרום כהלך דך: **וקדמו וסלעי**. ממהרין לפטול ליר שלכן: **והוטוס קמיעי**. צומחין אשכנשיי. כלומר אין ממהרין לפטול וכבר נחו הדגים מלפטול ועדיין עופות פוטלין הלכך בלעי דגים אלב בשר ובשר כמה שזה שווה לפטול כך זה שווה לפטול ושניהם פוטלין יחד וזה זמן שהתחמק טרוד בלעיה אחי כולע: **אימלא ליה בשר שמוטה בבדי בשר נבלה** ובכלי מנוקב כמשפט המולחים בשר וקמיעיאל ליה מי אמרין כי היכי דגבי דס לא חיישינן לנלחא פלט עליון ובלע תחמון להמירין כל זמן שהטרודים אפטר אינן בולעין ושניהם יחד מפליטתה ה"ל כן שנה לא לא: **לפני ליה העמאלי**. היא יתירה דגבי העמאלי לבס בכל השרך (ויקרא יא): **לאסור לירן ורועטן וקופסא**. פירמא הבשר ותבלין הנקפה בשולי העקריה ויטון לירין אסור מיתסר הבשר השאר ממנה ציר העקריה שהוא נוח ליבעל נוח הדס: **הוי**

ת דמן ומה שנמצא בגומות איר הוא ולא דם אבל דגים אין לומר
 שם מאורלי"ש היה אומר לפי שפליטת הדגים נגמר קודם ההחלת
 כל בשר ובשר כיון שלא נגמר פליטת דם החתום קודם ההחלת
 לא יחסה עד גמר פליטת החתיכה שעליה יכן אם מלחו שלשית
 השלישית פליטתה יכן לעולם כל מה שיטנו עליה חבלה ותחלוט
 אור מחמת פליטת החתיכה העליונה ימ"מ נאקור מחמת דם הבחול
 ודם והאיר דבשנלמא בכל חתיכה מלוחה דעלמא אין המלח שעליה
 כלל אבל כאן שנמחה המלח בציר שבגומא ונעשה לזול היה לו
 אלא בשעת פליטה אבל אחר גמר פליטה לא חשיב כרומח דפקס
 י"ל שהמלח שעל הבשר מעכב הדם ואם מלינאם בצבאר ולפי אותו
 י"ל דהטליות עם איר שלה א לא תאז שמוחה לפלוט בולעת
 עד אותה שעה אין ההחתונה יוצאת מיד דמה ומיהו עדיין י"ל
 יטע הציר אינו כזה כל כך מהרה ומכל מקום בשר שבחור הציר
 מתחת פליטת שקוע בוצק הציר והיינו טעמא דשמוחל דאמר
 הבשר פליטת דמו בוצק דצירישיה והיכא לדחיאם בחתיכה בחור
 ויל דפרק גיד השע (דף טז: טז) גבי גיד שנלחו בחלבו והיכא ששהה
 וס כל הלילה ואחר כך נמצא הכלי מלא מיך מן המליח שיא' מן
 המלח דמי שיעור קודם שאוסם בכלי אין המים הנמצאים בכלי מין
 כששהה שיעור אלה הוא מותר להדיחו ולבטלו בקדרה אע"פ שלא
 עלה הבשר שנמחה בחבורו דאם מכה או באט לאקור בשר הטפל
 ואינו יתישב כרומח ואוקר אל הבשר א"כ גם מטעם זה יאסר כל
 ג הבשר במים דמה לי מים מלא לי מוחל דיון דשנייה זה היסור
 מלא עומד במקומו אע"פ שנמחה בחור אותו מוחל כמו שפי' גבי
 יוק הציר או מטעם שפקס כל המלח מתחת שהפליט הבשר ולא
 יסור: **הממאים** אמר ר' צירי. דרשה גמורה היא גבי שרצים
 (שם דף טז: טז) גבי שאני אין דרשה בגמלה הוא:

אין דאסס אהר דן לכל הבורה דלחאס פירק אלז עוברין (מסכת)
ויו אסמכתא עטלמא דאחר פירק אלז מלאות (נ"ח דף ל:) גבי
טען וקופא ואשמעין דמחוי כממא אלז המחה השקן וזמנו דלחא
אלז כהעור והרעט (לקמן דף ק:) דמייני' אלז אסמכתא אהר הלכ
לחוי יוש לומר דשקוליה דס ומצור נופיה לא הוה שמעין דלחוי
ן. כהעור והרעט (ו"ה) מפרס קופא פירמא וסרין הוה עמנו
פירמא פן חללין דלחא ואשמעין דשמייהא כאכילתה וכן פירס
הסמכתא ומיין לא הוה לז לומר הנהפס:

מסורת הש"ס

(א) וְגַם הַרְוִיף נִבְלַם;
(ב) בְּטוֹרוֹת וְ: לְקָחַן קָב;
(ג) וְעַר הוֹסִי לְעִיל כְּטוֹ
דִּיָּה שֶׁאֵין לֵר מֵה שֶׁהֵיטו
בְּקָלָת מִיָּהֵל; (ד) מִהֲרִיִּם
מִחִיָּה; (ה) וְלִל שֶׁאֵינִם
שֶׁהֵמָּהֵן גִּמְד שְׁלִיטוֹ
הַחֵלֶל אֵינֶה נֶאֱסָר וְכֵן מִפְּנֵי
דִּיָּה אֵלָּל לֹא שָׁנָה וְעַר לִשְׁחַן
הַרְוִיף בְּסִר לִיָּה; (ו) וְלִל
וְהֵאָל;

מורה אור השלם

ו. אלה השמאים לכם
בכל השרץ כל הנגע
בהם במותם יטמא עד
הערב: ויקרא יא לא

גליון הש"ס

גמ' אר"ג דניח וכו'.
בר"ק והרמ"ש הגי' ואר"ג
א"ש: שם לאסור ציד
ורושבן וכו'. ע"ל דף קכג
פ"ב חוס' ד"ה למיניה ודף
קכו פ"ב חוס' ד"ה
בנבלתה:

הגהות מהר"ב

רנשבורג
א] תוס' ד"ה דגים וכו'
 כמליות כמו כללים ויבנים
 וכו' הוא דאמר דלא שריק
 וכו' כלי' ב] ד"ה ויבנים
 וכו' ופליטת דם העליונות
 עם יצר שלה אז, מלת אז
 נמחק, ויצי' אז:

לעזר רמ"א

קוליר, לשמוך, אשטרייט
[אישטרייט], סוג.

מוסף רשמי

הטמאים. כשרלים חיים,
וה"א יתירא קדרש (לקמן)
קב. חלה הטמאים להם
ככל הערן, ה"א יתירא
(בכורות וי). צירן, שומן
הדג (שם). וקיפה, ריסקו;
כשר וקפלוטות שנשולי
קדיה (שם).